

Min första krasch!

Text: Stefan Hasselgren

Foto: Bengt-Åce Gustavsson

Då var det då avklarat. Min första krasch! Dag två stod regnet som spön i backen under 15 minuter. Och det var de 15 minuterna då mitt race kördes. Klyschorna och tankarna haglar genom min hjärna – "det är lika för alla", "man måste lära sig att köra i alla väder". Men måste det regna precis när jag skall köra?

Svensk Sportvagnsmeeting, en träff med 35 åriga anor arrangerad av MGCC är nog den vassaste av alla. Mest publik. Mest bilar. Mest proffsig med speaker, försäljare och allt. Mest blött! Nog har Knutstorp och mötet ett rykte om sig att vara blött men efter den första dagen kändes det som om jag skulle skriva om vädret istället för om biltävlingen. Trenden från de första två tävlingarna fortsatte nämligen med knappt ett moln på himlen och SMHI lovade uppehåll också dagen efter, om än med en

viss risk för regn framåt sena eftermiddagen, men då skulle jag sedan länge befinna mig i Lund för att hämta upp familjen för vidare färd mot Danmark och en veckas semester.

Knutstorp har rykte om sig att vara en tekniskt komplicerad bana, något som visserligen sägs passa min biltyp, men med endast några få varv i baggaget innan kan jag lova att banan är svår att komma överens med. Jag lyckades med en bästa kvaltid på 1:08.415 vilket räckte till en 6 plats av 12 startande i min klass. Eftersom det var så många startande fick vi i Roadsport A för omväxlingsskull köra själva, dvs utan B och C som körde senare. Bra tycker jag eftersom det betyder lite mindre varvningar på banan.

Christer Almqvist tog pole position efter att ha presterat 1:06.209. Racet som kördes strax efter lunch startades precis som på Mantorp stående. Skillnaden var att nu gjordes det med ljus precis som på en riktigt formel ett tävling. Nytt moment som inte var så lätt som det såg ut. Precis som vid de övriga tävlingarna tog det inte så många varv så såg jag inte tåten mer. Hamnade på en 7:e plats av 12 startande efter att ha släppt Jesper Markusson i sin Porsche förbi mig. Det borde jag inte ha gjort. Jag skulle kört lite bredare och hållit

honom bakom mig. Det skiljde oss egentligen inget åt tidsmässigt men definitivt erfarenhetsmässigt – det var väl därför jag släppte honom förbi mig och sedan gick liksom luften ur mig. Jag har för lite pulver att köra om honom säkert på raksträckorna och för dålig erfarenhet att köra om honom i de kurviga partierna...nåja, en trevlig dag på en trevlig bana och trots allt – en

erfarenhet rikare.

Race två var det som vanligt bästa tid från race ett som bestämde startordningen på och jag fick nöja mig med en 7:e plats. Morgonen började med strålande sol och SMHI hade som sagt lovat mulnande väder under dagen men uppehåll och möjligen någon regnskur framåt sena eftermiddagen. Mitt race gick ca 9.20 men ca 30 minuter innan racet skulle starta började det se lite oroväckande ut och det

började till och med att smådugga lite. Tänkte att jag kanske skulle ta och slänga på min CR500 däck istället för de ACB10 jag normalt sätt kör på. Dels för att mönstret var betydligt bättre, dels för att jag vill minnas att ACB10 däckerna är osedvanligt dåliga vid vått väglag. Av någon anledning hade domkraften stått och gått sönder (!?) så istället för att bita i

det sura äpplet och springa iväg och låna en domkraft så behöll jag mina däck på – regnet som så smått börjat dugga ner höll ju ändå på att avta. Tills jag kom ner till starten – då började de ösa ner! Vi satt därnere med våra paraplyer över oss och väntade på vår tur och undrade om det fanns något ljus i sikte.

Ut på uppvärmningsvarvet. Redan här släppte det ordentligt så att jag fick ”vid sidan av vägen känning”. I anslutning till denna artikel har jag lagt upp en film från race 1 och 2 och där syns det tydligt vilken typ av väder vi hade.

5,4, 3, 2, 1 GO! Oops, dåligt grepp minsann! Insåg nu ordentligt att nästan blankslitna ACB10 däck var ett osedvanligt dåligt val idag. Dessutom första gången

jag och min bil gick på bana i regn. Ingen bra kombination och – mycket riktigt – snurr i första böjen och känning med nosen i räcket. Aj då. Kom ur sandfällan utan hjälp men hade givetvis ingen aning om hur stor skada jag hade på bilen. Med järnkoll på tempmätaren tog jag mig för egen maskin in i depå för att kolla läget. När detta skrivs har jag inte hunnit kolla allt ännu men det såg mest ut att vara noskonan som fått sig en smäll. Kylaren är hel. Hinner nog plasta i ordning nosen till

Anderstorp om 4 veckor samt beställa hem en ny nos från England plus lite annat smått och gott.

Hur gick det för de andra då? Jo, detta race vanns av Jesper. Verkar som om kombinationen högre vikt och täckt chassi fungerar bra i regn. Fast det är klart. Tiderna blir ju enormt mycket sämre när det är så mycket regn som kommer ner så bra tider är det ju inte. Christer som brukar vinna hade problem med växellådan men kom i mål i varje fall. Vi får se om han hinner få ordning på grejerna till nästa race.

Själv kan man ju resonera kring om det var värt mödan eller ej? Svaret är ja. Det är kul och man lär sig något varje gång.

Anderstorp nästa!